Drukowane na prawach rękopisu

BIULETYN
SYNDYKATU DZIENNIKARZY WARSZAWSKICH

Nr 14 — 28 października 1938 r.

DZIENNIKARSTWO POLSKIE WOBEC POWROTU ZAOLZIA DO POLSKI

Władze Związku Dziennikarzy Rzplitej Polskiej i Polskiego Związku Wydawców Dzienników i Czasopism wysłały w dniu 24 września 1938 r. do Marszałka Śmigłego-Rydza, premiera gen. Sławoj-Składkowskiego i ministra spraw zagranicznych J. Becka depesze treści następującej:

„W pamiętnym dla Polski i świata roku 1919, gdy naród polski ciężko zmagał się z nawałą bolszewicką, wojska czeskie podstępnie zajęły Śląsk Zaolzański.

Naród polski nigdy nie uznał tego faktu, czemu dawała wyraz prasa polska zarówno w r. 1919, jak i przez blisko dwa dziesiątki lat.

Dziś, kiedy w obliczu wielkich przemian w Europie, Polska w poczuciu słuszności swej sprawy, występuje o naprawienie tej dziejowej krzywdy, Polski Związek Wydawców Dzienników i Czasopism i Związek Dziennikarzy Rzeczypospolitej Polskiej, reprezentujące prasę polską wszystkich kierunków politycznych, stwierdzają jednolite w tej sprawie stanowisko całej polskiej opinii publicznej, zjednoczonej z Armią i jej Naczelnym Wodzem".

Za Związek Dziennikarzy Rzplitej Polskiej: (—) Mieczysław Ścieżyński, prezes Związku, (—) Medard Kozłowski, sekretarz generalny.

Za Polski Związek Wydawców Dzienników i Czasopism: (—) Feliks Mrozowski, prezes Zarządu Głównego, (—) Stefan Krzywoszewski, dyrektor Związku, (—) Stanisław Kauzik.

Tekst depeszy wysłany został do Federacji Międzynarodowej Dziennikarzy (FIJ) z prośbą o zakomunikowanie go wszystkim zrzeszonym narodowym związkom dziennikarzy, oraz do władz Federacji Międzynarodowego Związku Wydawców do Zurychu, Paryża, Londynu, Rzymu i Hagi.

POWITANIE DZIENNIKARZY Z ZAOLZIA PRZEZ ZWIĄZEK DZIENNIKARZY R. P.

Wydział Wykonawczy Związku Dziennikarzy R. P. na posiedzeniu w dn. 6 b. m. powziął następującą uchwałę:

„Wydział Wykonawczy Związku Dziennikarzy R. P. wita serdecznie w granicach Rzeczypospolitej dziennikarzy polskich Śląska Zaolzańskiego, wyrażając podziw i uznanie dla ich nieugiętej postawy w obronie polskości tej ziemi.

Wydział Wykonawczy Związku Dziennikarzy R. P. poleca prezydium Syndykatu Dziennikarzy Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego zapoznać się na miejscu z sytuacją dziennikarstwa na Śląsku Zaolzańskim, celem przedstawienia wniosku o włączenie zawodowych dziennikarzy Śląska Zaolzańskiego do organizacji zawodowej dziennikarzy Rzeczypospolitej".

MIĘDZYNARODOWY DZIENNIKARSKI KODEKS HONOROWY

Na podstawie uchwały Kongresu FIJ członek Komitetu Wykonawczego FIJ, kol. René Sudre (Francja), od dwóch lat prowadzi studia nad projektem Międzynarodowego Dziennikarskiego Kodeksu Honorowego. Kodeks ten po uchwaleniu go przez Kongres FIJ — miałby być przyjęty przez wszystkie centralne organizacje dziennikarskie, należące do Międzynarodowej Federacji Dziennikarzy.

W pierwszym okresie swych badań kol. Sudre zwrócił się do sfederowanych organizacyj dziennikarskich z prośbą o nadesłanie tekstów analogicznych kodeksów już obowiązujących w poszczególnych organizacjach. Zapoznawszy się z nadesłanymi mu kodeksami, uznał kol. Sudre dwa z nich za wzorowe, a mianowicie kodeks honorowy Związku Dziennikarzy Wielkiej Brytanii (National Union of Journalists) oraz Regulamin Obyczajowy Klubu Sprawozdawców Parlamentarnych w Warszawie, który — jak wiadomo — stanowi podstawę orzecznictwa sądów dziennikarskich polskiej organizacji zawodowej. Oba te kodeksy Komitet Wykonawczy FIJ zamieścił w Biuletynie Miesięcznym FIJ, w lecie 1938 r.

Badając dalej zagadnienie i przedstawiając swoje wnioski Komitetowi Wykonawczemu FIJ, kol. Sudre doszedł do przekonania, iż różnorodnośc przepisów prawa cywilnego i prawa karnego rozmaitych krajów uniemożliwia uchwalenie przez FIJ kodeksu honorowego o charakterze koercytywnym i dlatego wskazanym jest raczej ustalenie norm ogólnych, rozumianych jako bezsporne zasady wykonywania zawodu dziennikarskiego. Komitet Wykonawczy FIJ podzielił stanowisko referenta, kol. Sudre'a i upoważnił go do zredagowania w tym duchu projektu Międzynarodowego Dziennikarskiego Kodeksu Honorowego.

Projekt swój rozesłał obecnie kol. Sudre wszystkim organizacjom należącym do FIJ. Elaborat kol. Sudre może być przedmiotem dyskusji i ewentualnej uchwały dopiero na najbliższym Kongresie FIJ, który przewidziany jest na kwiecień 1939 r.

Projekt kol. Sudre brzmi:

Wstęp.

Każdy dziennikarz i publicysta winien być świadom tego, że zasięg jego wpływu na opinię publiczną — zarówno w dziedzinie dobra, jak i zła — rośnie wraz z liczbą jego czytelników. Ideałem dziennikarza winno być pouczanie, miłość prawdy i pisanie tak, jak gdy-

by powołany był do współtworzenia historii swej epoki.

1.

Dziennikarz winien zdobywać informacje bez uciekania się do środków nieuczciwych.

2.

Dziennikarz przyjmuje na siebie odpowiedzialność za wszystko, co ogłosił drukiem.

3.

Dziennikarz może zaniechać ogłoszenia wiadomości prawdziwej, ale nie powinien nigdy ogłaszać wiadomości, o której wie, że jest fałszywa.

4.

Dziennikarzowi nie wolno zniekształcać przebiegu wydarzeń, których był świadkiem, zniekształcać oświadczeń, które słyszał i zniekształcać dokumentów, których treść reprodukuje.

5.

W osądzaniu osób i ich działalności dziennikarzowi nie wolno operować oszczerstwem, ani oskarżeniem bez dowodów.

6.

Dziennikarzowi nie wolno popełniać plagiatu. Dziennikarz winien zawsze podawać nazwiska autorów, których prace cytuje dosłownie, bądź w streszczeniu.

7.

Dziennikarz może być zależny wyłącznie od swego wydawnictwa, którego interesów nie wolno mu naruszać. Dziennikarz winien jednak zawsze odczuwać swą odpowiedzialność moralną i nie podejmować się wykonywania zleceń sprzecznych z jego sumieniem.

8.

Dziennikarzowi nie wolno potajemnie i wzamian za korzyści osobiste pozostawać na służbie rządu lub interesów prywatnych. Nie wolno mu również podpisywać artykułów mających charakter propagandy handlowej.

9.

Dziennikarz winien dochowywać ściśle tajemnic państwowych lub prywatnych, które mu zawierzono; winien w każdym wypadku korzystać z przywileju tajemnicy zawodowej.

10.

Dziennikarzowi nie wolno działać na szkodę swych kolegów. Dziennikarz winien zawsze poddać się sprawiedliwym normom solidarności zbiorowej, ustalonym w interesie zawodu dziennikarskiego.

*

* *

Wobec tego, iż delegacja ZDRP na przyszły Kongres FIJ będzie musiała zająć stanowisko wobec projektu kol. Sudre'a i w tym celu winna rozporządzać możliwie jak najobszerniejszym materiałem, na który złożyć się powinna opinia szerokiego grona dziennikarzy polskich, Wydział Wykonawczy ZDRP prosi wszystkich zrzeszonych dziennikarzy, interesujących się zagadnieniem norm obyczajowych w dziennikarstwie, o nadsyłanie na piśmie uwag pod adresem sekretariatu ZDRP.

ZE ZWIĄZKU DZIENNIKARZY R.P.

PRACE NAD STATUTEM ZDRP

Wydział Wykonawczy ZDRP na posiedzeniu w dniu 6 października rb., odbytym w obecności referenta generalnego tymczasowej komisji do zmiany statutu, kol. Wł. Bazylewskiego, postanowił odroczyć prace nad zmianą statutu ZDRP aż do czasu zakończenia okresu wyborów parlamentarnych. Decyzję tę powzięto na skutek licznych próśb zainteresowanych w tych pracach kolegów, którzy spowodu nawału bieżącej pracy zawodowej nie są w stanie poświęcić więcej czasu pracom organizacyjnym.

W ostatnich dniach września rb. referent generalny, kol. Bazylewski rozesłał członkom komisji statutowej i Wydziału Wykonawczego ZDRP opracowany przez siebie projekt nowego statutu ZDRP. Projekt będzie przedmiotem dyskusji komisji statutowej na najbliższym jej posiedzeniu, które odbędzie się w końcu listopada rb.

ZBIÓRKA DZIENNIKARSTWA NA FON

W dniu 13 października rb. Wydział Wykonawczy ZDRP rozesłał Syndykatom następujący okólnik:

Szanowni Koledzy!

W dniu 1 października rb. minęły pierwsze trzy miesiące pobierania półprocentowego dobrowolnego podatku dziennikarskiego na FON.

Na podstawie uchwały Wydziału Wykonawczego ZDRP z dnia 19 maja br. zwracamy się do Kolegów o:

1) dokonanie w ciągu najbliższych dwóch tygodni sprawdzenia, czy opodatkowanie się dziennikarzy zrzeszonych wykonane zostało we wszystkich wydawnictwach na terenie działalności Waszego Syndykatu,

2) sprawdzenie, czy dziennikarze nie pobierający stałego uposażenia w wydawnictwach wpłacili przypadające od nich kwoty wprost do kasy Syndykatu,

3) zainkasowanie przez skarbników Syndykatów sum zebranych w wydawnictwach oraz wpłaconych do Syndykatu i bezzwłoczne przekazanie ich na konto PKO nr 18-655 (Związek Dziennikarzy RP) z wykazaniem „n a F O N",

4) przesłanie nam jak najszybciej sprawozdania o przebiegu zbiórki oraz uwag skarbników Syndykatów o jej ewentualnych niedomaganiach.

Z uwagi na doniosłość sprawy prosimy usilnie o łaskawe s z y b k i e i s t a r a n n e wykonanie naszej prośby.

Z koleżeńskim pozdrowieniem

Komisja Zbiórki Dziennikarstwa na FON:

(—) Dunin-Wąsowicz
(—) Kozłowski
(—) Besterman

MIĘDZYNARODOWA FEDERACJA DZIENNIKARZY (FIJ)

Walny kongres FIJ odbywający się co dwa lata, wyznaczony został w Strasburgu w dniach od 28 września do 2 października rb. Z uwagi na naprężoną sytuację polityczną

Wydział Wykonawczy ZDRP zwrócił się w dn. 23 września rb. do sekretarza generalnego FIJ z wnioskiem o odroczenie kongresu, ze względu na to, iż sytuacja polityczna nie pozwoli ani na obesłanie kongresu przez sfederowane organizacje dziennikarskie, ani też na prowadzenie obrad w atmosferze spokoju tym bardziej potrzebnego, że na kongresie strasburskim dokonane być miały wybory prezesa i prezydium FIJ na następny okres dwuletni.

W dniu 26 września rb. sekretarz generalny FIJ odroczył kongres strasburski, zawiadamiając o tym telegraficznie sfederowane organizacje.

W dniu 15 października rb. sekretarz generalny FIJ rozesłał list do organizacji sfederowanych, w którym przewiduje odbycie walnego kongresu FIJ dopiero wiosną 1939 r. i proponuje, ażeby członkowie FIJ zalegalizowali w drodze pisemnej obecny stan „ex lex", który powstał spowodu ustąpienia dotychczasowego prezesa FIJ, kol. dr. Eskelunda i odroczenia wyborów jego następcy. Sprawami FIJ aż do wyborów zawiadywać będzie wiceprezes kol. Kenyon (Wielka Brytania).

KOMISJA POROZUMIEWAWCZA ZWIĄZKU DZIENNIKARZY R.P. I POLSKIEGO ZWIĄZKU WYDAWCÓW

Pierwsze po przerwie wakacyjnej posiedzenie Komisji Porozumiewawczej Związku Dziennikarzy i Związku Wydawców odbyło się dnia 15 października rb. w lokalu Związku Wydawców. Należy przypomnieć, że komisja ta działa obecnie jako jedna z komisyj powołanych dla wykonania Układu Zbiorowego i składa się z przewodniczących wszystkich komisyj przewidzianych w Układzie.

Na posiedzeniu obecni byli: z ramienia Związku Dziennikarzy — pp. Giełżyński, Dunin-Wąsowicz i Grostern; z ramienia Związku Wydawców — pp. Krzywoszewski, Niklewicz, Lewandowski, Biega i dyr. Kauzik. Przewodniczył kol. Giełżyński.

Na wstępie odbyła się dłuższa dyskusja na temat porządku dziennego. Delegacja dziennikarska stała na stanowisku, że przedmiotem obrad Komisji powinien być przede wszystkim projekt wzorowego układu indywidualnego, którego tekst delegacja dziennikarska przedłożyła jeszcze w czerwcu rb. Delegacja wydawców przedstawiła kilka zagadnień, które uznała za nagłe. Postanowiono rozpatrzyć wszystkie sprawy przedłożone przez obie strony.

SPRAWA WYNAGRODZENIA ZA PRACĘ W NIEDZIELĘ

Pierwszym zagadnieniem było pismo sekwestru wydawnictwa Prasa Współczesna („Kurier Codzienny 5 Groszy") zawierające zapytanie, czy dziennikarzom, którzy przepracowali dzień niedzielny 14 sierpnia rb., w myśl Układu Zbiorowego należy się osobne wynagrodzenie. Po dyskusji jednomyślnie stwierdzono, że odpowiedź udzielona Prasie Współczesnej powinna zawierać w sobie następujące tezy: za przepracowany dzień niedzielny nie należy się osobne wynagrodzenie, natomiast należy się wolny dzień każdemu z pracowników, który tę niedzielę przepracował.

Ponieważ w „Kurierze Codziennym 5 Groszy" w soboty istnieje podwójna praca dla zatrudnionych przy numerze sobotnim i przygotowujących numer niedzielny, przeto w umowach o płacę ten moment powinien być uwzględniony.

WYNAGRODZENIE ZA CZĘŚCIOWĄ NOCNĄ PRACĘ

Delegacja Związku Wydawców wniosła o ustalenie interpretacji art. 37 § 4 i art. 38 § 2 Układu Zbiorowego w odniesieniu do dziennikarzy pracujących tylko częściowo w nocy. Zgodnie ustalono, że w myśl Układu dla pracujących częściowo w nocy interpretacja wspomnianych paragrafów powinna być taka, że zarówno dodatek za pracę nocną, jak i zwiększenie urlopu wypoczynkowego wynikające z pracy nocnej, gdy praca nocna jest tylko częściowa, powinno być stosowane proporcjonalnie; jeżeli więc pracownik pracuje połowę nocy i połowę dnia, należy mu się 10% dodatek a nie 20%, 5-tygodniowy urlop a nie 6-tygodniowy. Jeżeli z całej pracy tylko jedna godzina przypada na pracę dzienną, należy stosować art. 37 § 4 i art. 38 § 2 w całej rozciągłości.

CZAS PRACY ZAWODOWEJ

Delegacja wydawców wniosła o właściwą interpretację § 2 art. 38, który przewiduje przedłużenie urlopów dla dziennikarzy mających ponad 20 lat pracy w swoim zawodzie — do 6 tygodni, a dla mających ponad 15 lat pracy — 5 tygodni urlopu. Delegacji wydawców chodziło o to, aby ustalić zasady określenia czasu pracy zawodowej. Po dłuższej dyskusji zgodnie ustalono, że dla dziennikarzy wpisywanych ostatnio do rejestru przewidzianego przez Układ Zbiorowy, zagadnienie to jest rozstrzygnięte przez ścisłe stosowanie 3-letniej aplikantury. Co się tyczy dziennikarzy wpisywanych do rejestru na zasadzie dawniejszego wykonywania zawodu dziennikarskiego, to należy stosować w komisji kwalifikacyjnej następujące zasady:

1) dla dziennikarzy wykonywających zawód w okresie przed 1920 r. nie powstaje żadna kwestia co do stosowania § 2 art. 38,

2) dla dziennikarzy z okresu późniejszego, którzy nie przeszli aplikantury, winny być w komisji kwalifikacyjnej przeprowadzone badania, czy złożone przez nich dane ściśle określają początek pracy dziennikarskiej i w zasadzie powinny być zawsze odliczane 3 lata na aplikanturę,

3) komisja kwalifikacyjna winna prowadzić bardzo skrupulatnie rubrykę lat pracy dziennikarskiej.

* * *

W sprawie kosztów komisji działających na podstawie Układu Zbiorowego postanowiono zgodnie, że skarbnicy obu stron wymienią między sobą ściśle zestawione rachunki kosztów i podzielą je, zgodnie z brzmieniem Układu, po połowie. Do rachunków tych będą włączone koszty biurowości (rejestracja, porto itp.).

EMERYTURY DLA DZIENNIKARZY

W sprawie komisji emerytalnej przewidzianej przez Układ, a dotychczas nieuruchomionej, delegacja wydawców złożyła pismo, zawierające listę członków tej komisji ze strony wydawców oraz oświadczenie, iż wydawcy gotowi są jak najszybciej uruchomić tę komisję; chcieliby uprzednio otrzymać od Związku Dziennikarzy RP tezy, z którymi wystąpi de-

legacja dziennikarska. Po dłuższej dyskusji zgodnie stwierdzono: że obie strony przygotowały większość nieodzownych materiałów, że należałoby uzupełnić te materiały przez informacje tzw. „zielonej książki” Ligi Narodów, a także przez informacje o systemie ubezpieczeń dziennikarzy zastosowanym w ostatnich czasach w państwach, o których we wspomnianej książce nie ma informacji, wreszcie że najbliższym zadaniem komisji będzie zwrócenie się z konkretnym projektem do Ministerstwa Opieki Społecznej. Delegacja wydawców oświadczyła, że jej zdaniem byłoby może pożądane zorganizowanie ubezpieczeń na szerszej podstawie przez włączenie do nich oprócz dziennikarzy wszystkich pracowników administracji wydawnictw.

Zielona księga Ligi Narodów jest to zbiór dokumentów wydanych przez biuro Ligi Narodów jako wynik prac specjalnej komisji ekspertów Ligi Narodów do spraw prasowych, która pracowała w 1928 r.; w komisji tej z ramienia dziennikarstwa polskiego brał udział śp. red. Kazimierz Erenberg.

UMOWA INDYWIDUALNA O PRACĘ

W sprawie wzorowej umowy indywidualnej o pracę dziennikarzy, zgodnie z art. 21 Układu Zbiorowego, jednomyślnie stwierdzono, że dopuszczalne są tutaj cztery różne formy: 1) umowa ustna, 2) pismo wydawcy do dziennikarza, 3) pismo dziennikarza do wydawcy i 4) wzorowa umowa indywidualna. Za podstawę do drugiego i trzeciego rodzaju umowy wzięto projekt Związku Wydawców; za podstawę wzorowej umowy indywidualnej wzięto projekt delegacji dziennikarskiej. Do tego ostatniego projektu delegacja Związku Wydawców zgłosiła trzy poprawki, a mianowicie: a) do § 4 zamiast wyrażenia „bez wiedzy wydawnictwa X... nie będzie współpracował” itd. — „bez zgody wydawnictwa”. Tę poprawkę delegacja dziennikarska przyjęła; b) do § 2 — przeredagowanie go w tym sensie, że dziennikarz zatrudniony jako reporter lub korespondent objazdowy może być przenoszony; c) do § 10 (lub też jako oddzielny artykuł) dodać zobowiązanie, że wydawca może żądać od dziennikarza w razie jego choroby świadectwa lekarskiego o chorobie.

Ostatnie dwie poprawki w formie ostatecznej delegacja wydawców ma przedstawić na piśmie.

*
* *

Całe powyższe sprawozdanie nie jest urzędowym protokółem obrad; protokoł taki po zredagowaniu przez sekretariat będzie przedstawiony obu delegacjom do podpisania.

UCHWAŁA SDW W SPRAWIE KONFISKAT PRASOWYCH

Porządek dzienny posiedzenia Zarządu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich w dn. 14 października rb., przewodniczący na wniosek kol. Boskiego uzupełnił punktem, dotyczącym sytuacji moralnej i materialnej dziennikarstwa warszawskiego. Punkt ten rozważano łącznie ze sprawozdaniem Wydziału Wykonawczego oraz ze sprawozdaniem Komisji Zawodowej.

W szczególności sprawa dotyczyła licznych jawnych i ukrytych konfiskat dzienników warszawskich oraz ustosunkowania się cenzury do wydawnictw. W czasie dyskusji stwierdzono m. in., że liczba konfiskat jest znacznie większa, niż to wykazują dane cyfrowe. Konfiskaty wyrażają się nie tylko w białych plamach; trzeba również zaliczyć do tego najczęstszą formę konfiskat, a mianowicie na żądanie telefoniczne czynników administracyjnych usuwanie całych artykułów lub fragmentów bez pozostawiania białych plam.

Stwierdzić przy tym należy, że konfiskaty i odpowiednie zalecenia w stosunku do redakcyj, pochodzą nie tylko od cenzorów. Do przeprowadzania konfiskat czują się również uprawnione i inne czynniki, jak np. niektórzy urzędnicy MSZ. W ostatnich czasach stwierdzono fakty nacisku na redakcje w sprawie układu numeru; domagano się, by pewne wiadomości nie ukazywały się, inne zaś ukazywały się na kolumnie czołowej, lub na kolumnach dalszych.

Konfiskaty posiadają charakter bardzo różnolity. Obejmują one nie tylko wiadomości z zakresu polityki zewnętrznej i wewnętrznej. W ostatnich czasach konfiskacie ulegały artykuły i notatki dziennikarskie, omawiające sprawy i zagadnienia samorządowe. Delegaci redakcyjni złożyli jednocześnie Zarządowi materiał, dotyczący konfiskat artykułów o adiacentach i inne. Niektórzy delegaci zakomunikowali, że konfiskacie uległ jeden z dzienników za recenzję z opery.

Poszczególni członkowie Zarządu oraz delegaci redakcyjni zwrócili się do Zarządu o energiczne wystąpienie w tej sprawie, przy czym złożono odpowiedni wniosek.

Delegat Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich do Zarządu Głównego ZDRP kol. Nowakowski w odpowiedzi podniósł, że zarzut bierności Zarządu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich w sprawie konfiskat i praktyk cenzuralnych, jest niesłuszny. Sekretariat Syndykatu, w miarę swoich możności, przygotowuje odpowiedni materiał dla Związku DRP. Między innymi, na terenie Warszawy zebrano odpowiedni materiał, przy czym stwierdzono, że w końcu września rb. w jednym tylko dniu skonfiskowano w Warszawie 7 dzienników, w całej Polsce w tym samym dniu skonfiskować miano dzienników 25. Prezydium Syndykatu zastanawiało się nad tą sprawą, w celu podjęcia odpowiednich kroków w drodze przewidzianej statutem. Prezydium SDW nie podjęło dalszej interwencji ze względu na to, że sprawą tą zajął się Wydział Wykonawczy ZDRP i zapowiedział podjęcie odpowiednich kroków u właściwych czynników rządowych. Z tych względów akcja SDW na własną rękę nie była wskazana.

Nie mniej, Prezydium SDW oraz delegaci SDW na Zarząd Główny przyjmują do wiadomości uwagi kolegów w powyższej sprawie i materiał przedłożony Sekretariatowi SDW zaprezentują na najbliższym posiedzeniu Zarządu Głównego.

Po wyczerpaniu dyskusji, Zarząd SDW przyjął następujący wniosek:

„Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich stwierdza, że w ostatnich miesiącach ponownie wzmógł się nacisk administracji politycznej na prasę. Konfiskaty przybrały olbrzymie rozmiary. Konfiskatom ulegają nie tylko artykuły, notatki i wzmianki treści politycznej, ale również artykuły i notatki dotyczące codziennych przejawów życia, jak np. artykuły dotyczące działalności samorządu stołecznego.

Ponadto stwierdzić należy fakty nacisku administracji na zewnętrzny układ numeru. Znane są fakty, kiedy czynniki administracyjne domagały się umieszczania pewnych wiadomości na kolumnach czołowych, lub też na kolumnach dalszych. Wobec tego stanu rzeczy, który w konsekwencji podrywa swobodę słowa, a jednocześnie godzi w podstawy mate-

rialne dziennikarstwa, Zarząd SDW zwraca się do Wydziału Wykonawczego ZDRP o zwołanie posiedzenia Zarządu Głównego celem zastanowienia się nad obecnym położeniem dziennikarstwa i celem podjęcia interwencji u czynników państwowych".

Z ZARZĄDU SYNDYKATU DZIENNIKARZY WARSZAWSKICH

Dnia 14 października rb. odbyło się posiedzenie Zarządu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, na którym załatwiono 17 punktów porządku dziennego.

Zarząd, między innymi, rozważał sprawę udziału delegatów redakcyjnych w posiedzeniach Zarządu, i stosownie do poprzednio powziętych uchwał Zarządu postanowił skierować odpowiednie pismo do tych delegatów.

Zarząd Syndykatu przyjął do wiadomości pismo Wydziału Wykonawczego ZDRP w sprawie dobrowolnego podatku dziennikarskiego na FON i wykonanie treści pisma powierzył Skarbnikowi, kol. Czosnowskiemu.

Zarząd przyjął do wiadomości sprawozdanie Prezydium SDW z konferencji, odbytej z kol. Bazylewskim, generalnym referentem projektu statutu Związku Dziennikarzy Rzeczypospolitej Polskiej. Generalny referent przyjął do wiadomości uwagi Zarządu Syndykatu w sprawie redakcji poszczególnych artykułów projektowanego statutu.

Zarząd Syndykatu wysłuchał sprawozdania z działalności Komisji Zawodowej. Ważniejsze punkty, dotyczące działalności Komisji Zawodowej, podane zostały do wiadomości w „Biuletynie" z dn. 25 września 1938.

W wyniku dyskusji, jaka się nad tym punktem wywiązała, Zarząd SDW przekazał komisji zawodowej niektóre sprawy, wynikające ze stosowania Układu Zbiorowego Pracy.

Zarząd Syndykatu rozważył w drugim czytaniu projekt regulaminu wycieczek prasowych, opracowany przez kol. Czosnowskiego. W celu ostatecznego zredagowania projektu regulaminu, wybrano komisję w składzie kol. kol.: Zyglarskiego, Jastrzębskiego, Boskiego, Bukowskiej i Włodka, która wraz z referentem tej sprawy, kol. Czosnowskim ostatecznie opracuje tekst regulaminu i wniesie go na najbliższe posiedzenie Zarządu Syndykatu.

Zarząd Syndykatu przyjął wnioski Skarbnika w sprawie zapomóg.

Zarząd SDW uchwalił wyasygnować zł 150 na pomnik pierwszego Prezesa SDW ś.p. Jana Dąbskiego. Pomnik ten stanie na Powązkach, na grobie Zmarłego.

Zarząd SDW postanowił przystąpić, jako członek dożywotni do Towarzystwa Budowy Szkół Powszechnych i wyasygnować na ten cel zł. 150 jako jednorazową składkę członkowską. Zarząd Syndykatu uważa, że dziennikarstwo szczególnie zainteresowane jest rozwojem oświaty, a w związku z tym i czytelnictwa. Na wniosek kol. Włodka, Zarząd postanowił wydatek ten traktować jako wyjątkowy, nie stanowiący żadnego precedensu na przyszłość.

Zarząd Syndykatu przyjął do wiadomości sprawozdanie Skarbnika o wnioskach Komisji Lokat Funduszów Syndykatu DW.

Zarząd Syndykatu rozważał sprawę budowy ewent. nabycia własnej siedziby.

Zarząd Syndykatu przyjął do wiadomości pisma Sądu Dziennikarskiego, zawierające opinię i orzeczenie Sądu w sprawie zatargów koleżeńskich; Zarząd postanowił przesłać do Sądu dwie sprawy, które wpłynęły w ostatnich dniach.

Zarząd Syndykatu wysłuchał referatu kol. Zyglarskiego w sprawie „Czwartków Klubowych" SDW. Zarząd postanowił zaapelować do kolegów o wydatniejszy udział w tej pracy.

Zarząd SDW postanowił wyrazić podziękowanie kol. Zyglarskiemu za jego pracę podczas organizowania koncertu Kiepury na rzecz wdów i sierot po dziennikarzach.

RUCH CZŁONKÓW

WERYFIKACJA CZŁONKÓW I APLIKANTÓW

W październiku rb. Zarząd Syndykatu rozpoczął weryfikację członków i aplikantów. Na dwuch kolejnych posiedzeniach Komisji Kwalifikacyjnej dokonano weryfikacji zespołów redakcyjnych: Kuriera Porannego, Kuriera Warszawskiego, PAT i wydawnictw Domu Prasy (Express Poranny, Kurier Czerwony, Dzień Dobry).

Weryfikacja obejmie wszystkich kolegów zatrudnionych w wydawnictwach oraz pozostających bez pracy.

KANDYDACI NA CZŁONKÓW

Zgodnie z art. 9 statutu Związku Dziennikarzy RP, Zarząd SDW uchwałą z dn. 14 października rb. przesłał do Wydziału Wykonawczego ZDRP kandydatury następujących kolegów, którzy po odbyciu okresu aplikacji, zgłosili się na członków Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich: Edmunda Grzybowskiego („Kurier Poranny"); z Sekcji Żydowskiej SDW — Zeliga Chanachowicza („Warsz. Radio"), Juliusza Janowskiego („Warsz. Radio").

INFORMACJE RÓŻNE

FUNDUSZ POŻYCZKOWY SDW

Skarbnik Syndykatu na posiedzeniu Zarządu SDW dn. 14 października r. zakomunikował, że fundusz pożyczkowy SDW jest na wyczerpaniu, wobec czego nie ma już żadnej możności udzielania pożyczek kolegom, do czasu zwrotu przez kolegów pożyczek uprzednio zaciągniętych. Skarbnik przypomniał jednocześnie, że Zarząd Syndykatu obowiązuje w tej sprawie następująca uchwała Walnego Zgromadzenia, z dn. 8 maja 1938 r.:

„Walne Zgromadzenie wzywa 21 kolegów długoletnich dłużników Funduszu Pożyczkowego SDW do jak najszybszego uregulowania zobowiązań. Nazwiska kolegów, którzy by wbrew wezwaniu Walnego Zgromadzenia oraz indywidualnemu listownemu wezwaniu skarbnika, do dnia 1 stycznia 1939 r. nie ułożyli się ze skarbnikiem co do terminu spłat i spłaty tej nie zapoczątkowali, zostaną opublikowane w „Biuletynie" ze stycznia 1939 r.".

STYPENDIA L.O.P.P.

Zarząd Okręgowy L.O.P.P. m. st. Warszawy powiadomił Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, iż na rok bieżący przeznaczone zostały dwa stypendia dla dziennikarzy warszawskich w łącznej kwocie 1.500 zł. Koledzy, mający zamiar ubiegać się o powyższe stypendia, proszeni są o składanie podań w Sekretariacie SDW. Regulamin stypendialny, zawierający warunki ubiegania się o stypendium zamieszczony jest w „Biuletynie" nr 3/1937 r.

PONOWNE ODROCZENIE PROCESU SDW PRZECIWKO p. J. BABIŃSKIEMU O OSZCZERSTWO

Dnia 29 września rb. w Sądzie Okręgowym w Warszawie wszedł na wokandę po raz drugi proces wytoczony przez Syndykat Dziennikarzy Warszawskich redaktorowi „Merkuriusza Ordynaryjnego" p. Babińskiemu o zniesławienie organizacji, które znalazło wyraz w zamieszczeniu artykułu zarzucającego Syndykatowi Dziennikarzy Warszawskich tolerowanie korupcji. Ze strony Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich zjawili się niemal wszyscy wskazani świadkowie oskarżenia, a zeznań dwóch nieobecnych (jeden zmarł, drugi usprawiedliwił swą nieobecność), pełnomocnik Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, mec.Szurlej zrzekł się. Natomiast nie zjawiło się kilku świadków ze strony oskarżonego. W tej sytuacji mec. Szurlej zwrócił się do Sądu o rozpatrzenie sprawy, wskazując że świadkowie podani przez oskarżenie nie mają zeznawać na okoliczności bezpośrednio dotyczące oskarżenia, a jedynie na okoliczności pośrednio związane z treścią aktu oskarżenia.

Pełnomocnik oskarżonego, powołując się na formalność, a mianowicie nieobecność kilku świadków, domagał się ponownego odroczenia procesu. Sąd postanowił sprawę odroczyć i na nowy termin wezwać wszystkich świadków.

PRASA ZAWODOWA ZWIĄZKU DZIENNIKARZY R. P.

Prasa zawodowa Syndykatów zrzeszonych w Związku Dziennikarzy R. P. rozwija się powoli, lecz stale. Oprócz „Biuletynu" Syndykatu Dziennikarzy Pomorskich, oraz „Biuletynu" Syndykatu Dziennikarzy Wileńskich, witamy obecnie „Biuletyn" Syndykatu Dziennikarzy Wielkopolskich, którego pierwszy numer ukazał się w Poznaniu we wrześniu 1938 r.

Przedmowa do pierwszego numeru „Biuletynu" określa cel i zadania nowego organu prasowego dziennikarskiego:

„Wzmożony ruch organizacyjny Syndykatu Dziennikarzy Wielkopolskich, jak niemniej pierwszy etap prawnego uregulowania zawodu dziennikarskiego (Układ Zbiorowy Pracy z 11.II.1938 r.), stworzyły potrzebę powołania do życia własnego organu. Ma on być przede wszystkim rzeczowym informatorem o wszelkich ważniejszych pracach, uchwałach i zamierzeniach naszego Syndykatu, z uwzględnieniem oczywiście spraw związkowych i w miarę możności także ważniejszych zagadnień dziennikarstwa zagranicznego".

Łącznie z „Biuletynem" Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich ukazują się obecnie cztery drukowane czasopisma dziennikarstwa zsyndykalizowanego.

„CZWARTKI KLUBOWE" SDW

Pierwszy po feriach letnich wieczór klubowy Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich odbył się w sali Cafe Clubu w d. 6 października rb. Na program złożyły się utwory pp. kolegów: R. Boskiego, St. Dzikowskiego, St. Goryńskiej, J. Jatczyka i W. Zechentera (z Krakowa). Niestety, wskutek odbywającej się równocześnie konferencji prasowej i nawału sensacyjnych wydarzeń, udział członków w zebraniu towarzyskim był mniej liczny.

Następny wieczór klubowy odbędzie się w sali Cafe Clubu w czwartek d. 3 listopada rb., o g. 20-ej. Komisja organizacyjna zwraca się do pp. Kolegów dziennikarzy jeszcze raz z gorącą prośbą o współpracę w tworzeniu programu oraz o jak najliczniejsze uczestnictwo w zebraniu koleżeńskim wraz z rodzinami i przyjaciółmi.

Z OSTATNIEJ CHWILI

Delegacja Wydziału Wykonawczego ZDRP podejmuje wraz z prezesem SDWarsz. interwencję w sprawie konfiskat prasowych i w tym celu udaje się do dyrektora Departamentu Politycznego MSWewn. p. Żyborskiego w poniedziałek dnia 31 bm. o godz. 12 m. 30.

Redakcja „Biuletynu" mieści się w lokalu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich, ul. Wiejska — gmach Sejmu, Tel. 9-81-81.

Wydawca w imieniu Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich: WŁADYSŁAW ZYGLARSKI

Redaktor odpowiedzialny: JERZY NOWAKOWSKI

Zakłady Graficzne „NASZA DRUKARNIA" Warszawa Sienna 15